

Λόγος στην πέμπτη ημέρα της δημιουργίας (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Αναφερόμενος στην πέμπτη ημέρα, σχετικός με τα ερπετά, τα πουλιά και τα κήτη τα μεγάλα, τα οποία με διαταγή του Θεού έβγαλαν τα ύδατα κατά τα είδη τους κατά την πέμπτη ημέρα.

Ο πέμπτος λόγος σήμερα δεν έχει έλθει, για να μας μιλήσει σύντομα για πέντε μόνο δημιουργήματα του Θεού, αλλά και για περισσότερες ονομασίες ερπετών, πουλιών και ψαριών, τα οποία η Γραφή ονόμασε περιληπτικά τρία γένη, δηλαδή ερπετά, πουλιά και μεγάλα κήτη, τα οποία είναι τόσο μεγάλα, ώστε ούτε κινούνται για κυνήγι της τροφής τους, όπως κάθε ζώο, ούτε μπορούν ν' αλλάξουν τόπο κινούμενα σε τόπους πιο απομακρυσμένους, αλλά ο Δημιουργός κανόνισε ως χώρο κατοικίας τους τα άπλευστα μέρη της θάλασσας, που είναι πέραν των Γαδεΐρων, και τα περιόρισε εκεί. Η καθημερινή τροφή τους αρκούσε για πόλη μεγάλη και πολυάνθρωπη (όπως λέγουν), την οποία δεν κυνηγούν τα ίδια, περιπλανώμενα εδώ κι εκεί. Αλλά, κατά κάποια θεϊκή πρόνοια, αγέλες ψαριών έλκονται στο ανοικτό τους στόμα, καταδύονται στην κοιλιά τους, σαν σε κάποια χώρα, και ευλόγως η θεία Γραφή τα αποκάλεσε κήτη μεγάλα, και αυτά τα ανώνυμα κήτη δεν τα γνωρίζουμε, αφού η Γραφή ανώνυμα και σύντομα μίλησε γι' αυτά, δηλαδή ότι «εποίησεν ο Θεός... πάσαν ψυχήν ζώων ερπετών α εξήγαγε τα ύδατα κατά γένη» (Γεν. α', 21). Διότι όλα πειθαρχούν στο θείο πρόσταγμα και συνοδεύοντας αυτό, το πράγμα, το προσταχθέν, εμφανίζεται γρήγορα άρτιο και, είτε από τη γη, είτε από τον ουρανό, είτε από τον αέρα, είτε από το πυρ, είτε από τα ύδατα θελήσει να βγάλει μερικές μη ομοούσιες φύσεις, δεν υπάρχει τίποτε να το εμποδίσει. Διότι, μόλις θελήσει, το έργο είναι ενώπιόν μας ολοκληρωμένο, ακόμη και φωτιά από το χιόνι, ή κατά το μέγα Ιωάννη «εκ λίθου τέκνα τω Αβραάμ» (Ματθ. ιν', 9).

«Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω τα ύδατα ερπετά ψυχών ζωσών και πετεινά πετάμενα επί της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. Και εγένετο ούτως. Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και πάσαν ψυχήν ζώων ερπετών, α εξήγαγε τα ύδατα κατά γένη αυτών και παν πετεινόν πτερωτόν κατά γένος» (Γεν. α', 20-21). Κοίταξε, σε παρακαλώ, υπερβολή σοφίας και μέγεθος εξουσίας και δυνάμεως, πως, ενώ μια είναι η διαταγή, «εξαγαγέτω τα ύδατα», είναι πάμπολλα τα είδη, που αναδύονται από εκεί, ερπετά, πουλιά, κήτη, δελφίνια, τρυγανοβόες, ξιφίες, γουλιάνοι, λυθρίνια, λισγαραιόι, σκυλόψαρα, οκταπόδια, σουπιές, τόννοι, κίχλαι, αρθογόες, κα! πολλά άλλα ομώνυμα και πολυώνυμα, όσα «διαπορεύονται εν τρίβοις θαλασσών» (Ψαλμ. η', 9), «μικρά μετά μεγάλων... ων ουκ έστι αριθμός» (Ψαλμ. ργ', 25), όπως μαρτυρεί και ο Δαβίδ.

Αυτά, που βρίσκονται στην ξηρά, ποιός είναι ικανός να τ' απαριθμήσει, αφού ξεπερνούν κι αυτά κάθε αρίθμηση, τα οποία δημιούργησε ο ένας και σθεναρότατος λόγος, δηλαδή γρύπες, γύπες, μπούφους, γεράκια, αετούς, γερανούς, χήνες, πάπιες, αγριοπερίστερα, τρυγόνια, πέρδικες, κόρακες, κορώνες, ορθαγόες και άλλα, που ξεπερνούν κάθε αριθμό, έβγαλε από τα ύδατα ο ένας και αυθεντικότερος λόγος.

(συνεχίζεται)